

man gaar lidt raff frem med den Slags Foretagender, og at man hellere maa finde sig i den Ulempe, der kan være forbunden med en extraordinær Stat, navnlig naar denne Stat kan holdes indenfor moderate Grændser, end man vil finde sig i den langsommere Udvikling, som vilde blive en nødvendig Følge af, at man negtede Finantsministeren de Hjælpekilder, som han anser for nødvendige for at kunne gennemføre sliige Foranstaltninger indenfor de nødvendige Tidsgrændser. Og dette er ogsaa en Betragtning, som for mig har meget stor Betydning.

Jeg har endnu til det samme ærede Medlems Foredrag en Bemærkning at gøre med Hensyn til Kassebeholdningen. Det ærede Medlem truede mig med, at jeg vilde faae en temmelig stor Kassebeholdning. Jeg kan imidlertid forsikre det ærede Medlem om, at jeg imødeser Muligheden af denne Trusels Virkeliggjørelse med stor Rolighed. Og, naar han ublede noget Særdeles af Kassebeholdningens Størrelse den 31te Marts sidste Aar, saa tør jeg dog gjøre opmærksom paa, at denne Størrelse for en meget stor Del var forarsaget derved, at der i Kassebeholdningen laa et Papir, nemlig ca. 900,000 Rd. eller henvend 1 Million i Kreditbeviser, (Andræ: Det gjør ikke det Mindste.), som jeg jo netop har bragt i Anslag med ved den Ytring, som jeg tillod mig at fremhæve for det ærede Thing i forrige Møde, at, naar der stod 4 Millioner af Reservecapitalen, saa betød dette egentlig kun 3 Millioner. Dette har jeg fremhævet baade i dette Thing og i det andet, og det kan naturligvis kun forstås saaledes, at den ene Million kommer til at gaa op mod den anden. Hvad derhos det indeværende Aars Udbytte angaar, saa holder jeg mig endnu for altså lidt betrygget i saa Henseende til, at jeg skulde ville udtale Nogetsomhelst derom nu. Jeg har netop fra tidligere Forhandlinger med det ærede Medlem Erfaring for, at det har sine store Betænkkeligheder. (Andræ: Ikke for mig.) Nei, men det har meget store Betænkkeligheder for mig. Jeg kan kun sige til, at jeg mener ogsaa dermed at have besvaret det, jeg tilstaa det, noget overraskende Spørgsmaal, som rettedes til mig af det 8de kongevalgte Medlem (Fischer), om

jeg ikke nok troede, at der, naar den her som Forslag foreliggende Finantslov havde fuldendt sin Løbebane, altsaa ved Slutningen af Finantsaaret 1872—73, vilde vise sig at være 1 Million Rd. i Overflud i Stedet for 400,000 Rd.s Underbalance, som Budgettet nu udviser. Jeg tilstaa, at jeg tror aldrig at have givet Anledning til, at noget af Thingets ærede Medlemmer skulde kunne antage, at jeg havde indrømmet noget Saadant, og jeg tilstaa, at jeg heller ikke har opfattet det ærede 5te kongevalgte Medlem saaledes, at han skulde have gjort mig noget Spørgsmaal i den Retning i forrige Møde, som jeg altsaa end mindre har besvaret bekræftende. Saa meget er i alt Fald vist, at, naar jeg forelægger det høie Thing et Overflud over Indtægter og Udgifter, da sker det uden nogen som helst Bagtanke om, at Forholdet mellem Indtægter og Udgifter sandsynligvis vil blive et andet end, hvad det Overflud, som jeg her forelægger, udviser.

Der er fra flere ærede Taleres Side blevet reist Spørgsmaal til mig om forskellige Punkter af en mere almindelig Art. Saaledes har det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Kiær) opfattet det Spørgsmaal, om Finantsministeren skulde være berettiget til at undlade at bruge de bevilgede Tilskud af Reservecapitalen, selv naar Indtægterne stege saaledes, at han ikke skjønede, at det var nødvendigt at bruge dem. Jeg tilstaa, at dette er mig en saa ny Tanke, at jeg ikke ret kan forstå, hvorledes det ærede Medlem har kunnet komme til at fremsætte den. Det er en Tanke, som i den Grad gaar imod Alt, hvad jeg har været vant til at anse for rigtigt og for vedtaget mellem begge Thing og Statsrevisionen og Regjeringen, at det har undret mig, at det ærede Medlem har kunnet faae en saadan Tanke. Det vilde dog være besynderligt, om man ved Loven skulde have til Hensigt at tvinge Ministeren til at foretage en Finantsoperation, som i ethvert Tilfælde, naar den ikke var nødvendig, kunde forudses at vilde medføre Tab. — Naar det samme ærede Medlem dernæst fremdeles spurgte mig om, hvorvidt de 4 Millioner, der staa opførte i § 10 I. 2, betyde 4 eller 3, saa maa jeg henvise